

[Waldorff]

SFs ændringsforslag om, at arbejdsmarkedsnævnene i hvert fald ikke skal have noget at skulle have sagt i forbindelse med rent kommunalt finansierede jobskabelsesaktiviteter. Det kommer simpelt hen ikke arbejdsmarkedsnævnene ved, og det støtter vi selvfølgelig kommer ud af loven. Men jeg vil godt sige, at jeg savner et ændringsforslag fra SF, som siger, at arbejdsmarkedsnævnene heller ikke skal have den vetoret, som arbejdsminister Svend Auken har givet dem med dette forslag, så de kan stoppe et offentligt jobskabelsesprojekt med henvisning til, at det indeholder en eller anden form for konkurrenceforvriddning, som en hvilken som helst erhvervsorganisation altid vil kunne komme og påstå ligger i et givet projekt. Det er den anden hovedindvending mod jobskabelsesloven, og vi kan også godt se, at socialdemokratiet heller ikke her er til at tale med.

Et tredje problem er de støtteordninger, som netop i kraft af arbejdsmarkedsnævnenes stærke placering altovervejende vil blive brugt som støtteforanstaltninger til private virksomheder, som ved brug af alle mulige fiduser og alle mulige kringlede undskyldninger vil bruge dem til i hvert fald i vidt omfang at finansiere arbejdspladser, som alligevel ville være blevet oprettet. Her er det vigtigt at slå fast, at man har de erfaringer med jobtilbudsloven og arbejdstilbudsloven, at det ikke er muligt at sikre sig, at de kriterier, der stilles op for støtte, nemlig at der skal være tale om arbejdspladser, som ellers ikke ville være blevet oprettet, bliver overholdt. Man kan de steder, hvor der er fagforeninger og klubber, som fungerer, og hvor der er tillidsfolk, der kan føre kontrol, gøre noget for at sikre sig imod misbrug, men der er et meget, meget stort område, hvor de faglige organisationer står svagt og har svært ved at få den normale kontrolvirksomhed, hele det normale tillidsmandssystem, til at virke, og de vil ikke have en jordisk chance i forhold til misbrug af disse støtteordninger. Det er et meget stort problem.

Til sidst, for der er ikke ret lang tid tilbage, skal jeg bare sige om det radikale ændringsforslag, at vi er enige i de ting, som socialdemokratiet skriver i betænkningen i sin afvisning af det radikale forslag. Det er et forslag om endnu en gang at gøre produktivt arbejde til en slags særforanstaltning, hvor dette arbejde mister sin karakter af normalt

arbejde og der bliver et ghettopræg over disse arbejdspladser. Det bliver en anden, måske lidt bedre, måske lidt mere avanceret, måske lidt mere produktiv udgave af kommunale beskæftigelsesprojekter eller EIFU-kurser for den sags skyld, men det er den samme tendens, vi ser, nemlig at de radikale i virkeligheden prøver at splitte arbejdsmarkedet og gøre de unge, som ved denne indsats kunne komme ind på det normale arbejdsmarked, til en slags, som fru Lilli Gyldenkilde kaldte det, medlemmer af et B-arbejdsmarked, som ikke har de samme faglige rettigheder, de samme kampmuligheder, den samme faglige bevidsthed som de øvrige arbejdere.

Jeg opfatter egentlig det radikale ændringsforslag nok så meget som et påskud til at vise det, som de radikale nu har forsøgt at vise lige siden valget, nemlig at der ikke kan føres politik sammen med venstrefløjen. Det, som selvfølgelig råber til himlen, er, at det, de radikale går ud og henter stemmer på, er et progressivt image i en række sager, som man godt ved kun kan gennemføres sammen med venstrefløjen, men man ønsker selvfølgelig ikke at få dem gennemført. Dette er i virkeligheden ikke andet end et parlamentarisk spil, som handler om at få udskilt SF. Spørgsmålet er så, om SF lader sig udskille, om man er tilstrækkelig principfast til at stå på de ting, man selv har sagt.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det, der kalder mig herop, er hr. Waldorffs argumentation om, at hvis vi nu skulle komme i den situation – vi ved ikke noget om på nuværende tidspunkt, hvorvidt SF stemmer for eller imod dette her forslag – at vi stemmer for det, så påstår hr. Waldorff, at vi dermed har været med til at fastslå, at der skal være en speciel ungdomsløn. Jeg må sige, at der er vel ingen i det her land, der kan være i tvivl om, at SF er imod løntrykkerkirkulæret. Vi har arbejdet støt imod det hele tiden. Vi vil fortsat arbejde imod det. Den argumentation, hr. Waldorff bruger, svarer til, at fordi SF stemmer for finanslovsforslaget, så kan man godt sende bud til generalerne om, at nu går SF altså ind for militæret. Det er noget vrøvl, hr. Waldorff! Vi er